

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. Смолян, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СМОЛЯН, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: П. Хр. Маргаритов

Членове: Тоничка Д. Кисьова
Мария Ан. Славчева

при участието на секретаря Софка М. Димитрова
като разгледа докладваното от Мария Ан. Славчева Въззивно гражданско дело № 20245400500017 по описа за 2024 година

И за да се произнесе, взе в предвид следното:

Производството е по чл.268 и следващите от ГПК, във връзка с чл.79 ал.1 и чл.86 ал.1 33Д.

Смолянският окръжен съд е сезиран с въззивна жалба вх.№ 4623 от 21.07.2023 година от СД „Г. - с-ие“ - С., П. И. Г. и Д. К. Г. - гр.С., ул. „П.“ № **, срещу решение № 298 от 07.07.2023 г. по гр.д. № 1221/2022 г. на Районен съд - Смолян, с което е отхвърлен като неоснователен като погасен чрез плащане в хода на процеса иска с правно основание чл. 79 ал. 1 във вр. чл. 183 и 232 ал. 2 33Д, предявен от „С. Б.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С., район И., ж.к. Д., ул. „А.“ № *, представлявано от А. К. срещу солидарно отговорните ответници СД „Г. с-ие“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „П.“ № **, представлявано от П. И. Г.; П. Д. Г., ЕГН ***** и Д. К. Г., ЕГН ***** – и двамата с адрес гр. С., ул. „П.“ № ** в качеството им на неограничено отговорни съдружници в СД „Г. с-ие“ за сумата от 1 003.74 лева, представляваща дължимата продажна цена на технически газове и дължима наемна цена на предоставени под наем бутилки за технически газове по 8 броя договори за търговска продажба, сключени със СД „Г. - с-ие“, материализирани във фактури с 20000*****/22.03.2018 г.; 20000*****/21.01.2020 г.; 20000*****/16.07.2020 г.; 10000*****/21.04.2021 г.; 20000*****/13.05.2021 г.; *****/23.06.2021 г.; 20000*****/02.07.2021 г. и 20000*****/10.08.2021 г., както и са осъдени на основание чл. 86 ал.1 33Д солидарно отговорните ответници СД „Г. с-ие“, ЕИК *****, представлявано от П. И. Г.; П. И. Г. и Д. К. Г., в качеството им на неограничено отговорни съдружници в СД „Г. с-ие“ да заплатят солидарно на „С. Б.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С., район И., ж.к. Д., ул. „А.“ № *, представлявано от А. К. сумата от 30.39

лв., представляваща законна лихва върху главницата от 1 003.74 лева, дължима за периода 22.07.2022 – 07.11.2022 г.

Със същото решение са отхвърлени като неоснователни иските с правно основание чл. 233 изр. първо ЗЗД, предявени от „С. Б.“ ЕООД, ЕИК *****, срещу солидарно отговорните ответници СД „Г. с-ие“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „П.“ № **, представявано от П. И. Г.; П. Д. Г. и Д. К. Г., в качеството им на неограничено отговорни съдружници в СД „Г. с-ие“ да върнат 38 броя бутилки за технически газове, предадени в периода 22.03.2018 година - 10.08.2021 г. на СД „Г. с-ие“, както и са осъдени на основание чл. 57 ал. 2 ЗЗД солидарно отговорните ответници да заплатят солидарно на „С. Б.“ ЕООД, ЕИК ***** сумата от 8 930.68 лв., представляваща стойността на 34 невърнати бутилки за технически газове, предадени в периода 22.03.2018 година -10.08.2021 г. на СД „Г. с-ие.

Със същото решение е отхвърлен като неоснователен като погасен чрез плащане в хода на процеса иска В ЧАСТТА за разликата над уважения размер от 8 930.68 лв. до пълния предявен размер от 9 981.08 лв. и в частта за 4 броя бутилки.

Присъдени са с оглед изхода на спора и направените разноски.

С въззивната жалба се атакува постановеното решение в частите, с които са осъдени ответниците да заплатят солидарно на ищеца – „С. Б.“ ЕООД следните суми - 30.39 лева, „представляваща законната лихва върху главницата 1 003.74 лева; 8 930.68 лева, представляваща стойността на 34 невърнати бутилки за технически газове, предадени в периода 22.03.2018 г. -10.08.2021 г. и 3 310 лева , „представляваща направени деловодни разноски в настоящото дело. Направено е оплакване за незаконосъобразност и необоснованост на решението в атакуваните части и се иска неговата отмяна.

Според жалбоподателите за да постанови решението в този смисъл съдът едностранчиво е обсъдил събраните доказателства изключително в полза на ищеца, някои от писмените доказателства са игнорирани, други омазовавани и очевидно в тяхна вреда. Направено е оплакване за различното третиране на приложените по делото два приемо-предавателни протокола - от 10 октомври 2019 г. и от 06.11.2019 г. Според жалбоподателите нито вещото лице, нито съдът е обосновал своите изводи в смисъл, че първият „установява връщането“ на посочения брой бутилки, а втория няма такава доказателствена стойност. Двата протокола са почти идентични по форма и съдържание и което е по-важно, и двата протокола са записани в клиентската карта. В съдебно заседание св.Т., която е служителка на ищеца и длъжностно лице по приемането и предаването на празните и пълни бутилки ясно и просто обяснява, че друг вид документ се съставя само когато са върнати празни бутилки, без да вземе пълна. Тогава се съставя приемо - предавателен протокол, който се отразява в системата като върнати бутилки и в клиентската карта. На датата 10.10.19 г. под графата на таблицата са записани 14 върнати бутилки. По същия начин на датата 06.11.2019 г. са записани като върнати 10 бр. бутилки. С изходящи от ищеца документи се установява, че на посочената дата(06.11.2019 г.) са върнати 10 броя празни бутилки, а съдът дори не е обосновал своя извод защо не приема за доказан този безспорен факт. Направено е и оплакване, че съдът е пренебрегнал и друг съществен извод от заключението на вещото лице, а именно, че към датата на завеждане на иска върнатите в повече бутилки от ответника са 16. Твърди още, че при цялата неяснота в отчетността от страна на ищеца за процесния период е очевидно, че възможността да се объркат предадените и върнати празни бутилки е съвсем реална. Вярно е, че в съдебно заседание вещото лице конкретизира, че върнатите в повече бутилки по вид са различни от процесите, но по-своето предназначение и стойност са идентични с тези, които са посочени в исквата молба, което прави възможно насрещно прихващане, както стойностно, така и натурално. Остава открит въпроса кога, как и защо са получени тези бутилки от ищеца и ако те действително не са свързани с търговския обмен между страните не е ясно

по каква причина не са върнати своевременно.

Поддържа оплакване, че незаконосъобразен и необоснован е изводът на съда, с което е отклонено възражението им за прекомерност на адвокатското възнаграждение в размер на 2 700 лева. При неговото договаряне е надхвърлял повече от ТРИ пъти размерите по Наредба № 1 за минималните възнаграждения на адвокатските възнаграждения. Отделно от това, очевидно е, че фактическата и правна сложност на делото не е голяма и няма никакво основание договореното възнаграждение да бъде многократно завишено, във връзка с което оплакване въззивният съд прекрати производството по делото и го върна на районен съд за произнасяне по молбата по чл.248 ал.1 ГПК.

С оглед на изложените съображения, молят съдът да отмени изцяло горепосоченото решение в обжалваната му част като незаконосъобразно и необосновано и постанови съдебен акт, с който отхвърли предявените искове като неоснователни и недоказани. Претендира се присъждане на направените в двете съдебни инстанции разноски.

С писмения отговор на “С. Б.” ЕООД ЕИК *****, седалище и адрес на управление: С., район И., ж.к. Д., ул. “А.” № *, депозиран чрез пълномощника адв.Н. Д. се оспорва основателността на въззивната жалба. Според въззивваемото дружество решението е законосъобразно постановено, а фактическата обстановка е установена след задълбочен и всестранен анализ на доказателствения материал и материалния и процесуален закон е приложен правилно. Поддържа се неоснователност на всички изложени във въззивната жалба оплаквания. Според въззиваемия направеното от ответника СД „Г. - с-ие“ възражение в процеса касае твърдение за връщане на 25 броя от процесиите бутилки. По това възражение са събирани доказателства, въз основа на които съдът правилно е приел възражението за неоснователно. По делото няма събрани доказателства за връщане на процесиите бутилки от ответника СД „Г. - с-ие“. Доказателствата, които същият ангажира са два приемо-предавателни протокола от 10.10.2019 година и от 06.11.2019 година, в които са описани други видове бутилки, различни от търсените.

От друга страна от приетото по делото заключение на съдебно-счетоводна експертиза се установява, че общият брой на невърнатите от първия ответник процесии бутилки към датата на предявяване на исковете е 39, като и броят по отделни видове невърнати бутилки е същият, така както са претендирани с исквата молба, с едно изключение - невърнатите бутилки за Старгон С18 (50/200) 12 е установено да са с една повече от претендираните.

Според въззиваемия с въззивната жалба за първи път се навеждат твърдения за връщане на бутилки от друг вид в повече, за идентичност на предназначение и стойност на върнати в повече бутилки с процесиите и за „възможност за насрещно прихващане“. С оглед разпоредбата на чл. 133 от ГПК правата на ответниците да правят възражения след изтичане на срока за отговор на исквата молба следва да се считат за преклудирани. Извън това ответникът СД „Г. - с-ие“ не разполага с изискуемо и ликвидно вземане от ищеца, което да прихване срещу задължението си да заплати паричната равностойност на вещите, които са изгубени или унищожени, нито с изискуемо и ликвидно вземане за връщане на еднородни и заместими вещи.

Предлага съдът да остави без уважение въззивната жалба и по същество да потвърди първоинстанционното решение.

С определение №810/21.11.2023 година постановено по гр.д.№1221/2022 година по описа на Смолянския районен съд е изменено на основание чл. 248 ал. 1 ГПК решение № 298/07.07.2023 г. по гр.д. № 1221/2022 по описа на РС – Смолян, като е намален размера на присъдените деловодни разноски в полза на „С. Б.“ ЕООД, ЕИК ***** от 3 310 лева на 2 453.06 лв. и направените такива за адвокатско възнаграждение от 2 700 лв. на 1 843.06 лв., като в останалата част присъдените разноски остават непроменени.

Недоволно от така постановения съдебен акт е останало „С. Б.“ ЕООД. В частна

жалба вх.№7316/06.12.2023година, депозирана чрез пълномощника адв.Н. Д., постъпила в ССЕСВ се излагат оплаквания за незаконосъобразност, алтернативно - недопустимост на постановеното определение, тъй като според дружеството жалбоподател съдът се е произнесъл по искане, с което не е сезиран, тъй като с въззивната жалба не се съдържа конкретно формулирано искане за изменение решението в частта за присъдените разноски. Твърди също, че съдът се е произнесъл повторно по направеното искане след направеното възражение за прекомерност на претендираните разноски, с което обосновава недопустимост на атакуваното определение. Излага и оплаквания за незаконосъобразност, като счита че в обжалваното определение липсват мотиви, които да обосновават изменение на решението в частта на присъдените разноски. Липсват мотиви защо съдът приема липса на фактическа и правна сложност на делото, не са обсъдени броя и вида на обективно съединените искове, многобройните факти и обстоятелства, които са обсъдени по делото, вида и броя на събраните доказателствени средства. Наредба №1 за минималните размери на адвокатски възнаграждения не определя минималните размери на възнаграждения съобразно материалния интерес, но не отчита фактическата и правна сложност на делото, която се преценява единствено от съда. Предлага съдът да обезсили постановеното определение или евентуално да го отмени.

В депозирания в срок писмен отговор СД"Г.-с-ие" С., П. И. Г. и Д. К. Г., чрез пълномощника адв. М. Г. оспорват основателност на въззивната частна жалба. Предлага съдът да я остави без уважение. Твърди се, че е договорено три пъти по-голямо възнаграждение, което е прекомерно по смисъла на чл.78 ал.5 ГПК.Ищецът, както и че не ответниците следва да доказват твърдяната фактическа и правна сложност, която обосновава завишаване адвокатското възнаграждение.

В съдебно заседание редовно и своевременно призовани от жалбоподателите СД"Г.-с-ие" - С., П. И. Г., Д. К. Г. лично се явява П. И. Г. като законен представител на дружеството и за себе си, както и пълномощникът адв.М. Г., които поддържат изцяло депозираната въззивна жалба и оспорват частната жалба.

Въззиваемият „С. Б.“ ЕООД се представлява от Н. Д., която поддържа становище за неоснователност на въззивната жалба и предлага решението в атакуваните части да бъде потвърдено, както и поддържа въззивната частна жалба.

Смолянският окръжен съд, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, провери атакуваното съдебно решение и съобрази следното:

Според настоящият състав фактическата обстановка е установена така, както е изложена подробно от първоинстанционния съд. Пред настоящата инстанция не са събрани доказателства.

Няма спор по делото, че основната част от търговската дейност на ищеца „С. Б.“ ЕООД е производство на технически газове, внос, износ и вътрешна търговия. Ответното дружество СД „Г. – с-ие“ е с предмет добив, преработка, реализация, доставка, търговия на стоки и услуги. Неограничено отговорни съдружници са П. И. Г. – той и законен представител, и Д. К. Г.. Установено е по делото също така, че между страните съществуват трайни търговски отношения, във връзка с които ищецът продава на ответника технически газ и му отдава под наем бутилките за съхранението на видовете газ. Безспорно е установено, че ищецът е предоставил на ответното събирателно дружество общо 48 броя бутилки, съдържащи описаните в исковата молба видове газ в съответния брой бутилки и за съответния вид газ. За газовете и бутилките са издадени съответно фактури № 20000*****/22.03.2018 г. на стойност 161.89 лв. с ДДС с падеж 14 дни от издаване на фактурата и баланс на бутилки 77; фактура № 20000*****/21.01.2020 г., на стойност 186.58 лв. с ДДС с падеж 14 дни от издаване на фактурата и баланс на бутилки 49; фактура № 20000*****/16.07.2020 г., на стойност 225.77 лв. с ДДС с падеж 14 дни от издаване на

фактурата и баланс на бутилки 52; фактура № 10000*****/21.04.2021 г., на стойност 98.11 лв. с ДДС с падеж 14 дни от издаване на фактурата и баланс на бутилки 7; фактура № 20000*****/13.05.2021 г., на стойност 408.56 лв. с ДДС с падеж 14 дни от издаване на фактурата и баланс на бутилки 51; фактура № *****/23.06.2021 г., на стойност 67.22 лв. с ДДС с падеж 14 дни от издаване на фактурата и баланс на бутилки 48; фактура № 20000*****/02.07.2021 г., на стойност 201.10 лв. с ДДС с падеж 14 дни от издаване на фактурата и баланс на бутилки 58; фактура № 20000*****/10.08.2021 г., на стойност 129.79 лв. с ДДС с падеж 14 дни от издаване на фактурата и баланс на бутилки 129.79 лева. Фактурите са подписани от получателя СД „Г. и с-ие“. Установено е също така, че за транспортирането на бутилките до базата на СД „Г. и с-ие“ са издавани фактури и АДР Транспортен документ за транспортиране на опасни товари с ППС (л. 16-24) от делото на Пловдивски районен съд. За предаваните на СД „Г. и с-ие“ и връщаните от него бутилки в периода 2016 – 21.01.2020 г. са попълвани клиентски карти (л. 21-32). В приемо-предавателния протокол от 06.11.2019 г. са записани 10 броя празни бутилки кислород 2.5(40/150)6,4 и 1 брой празна бутилка азот 4.7 (50/200)10, като е записано, че са върнати в склада в П.. С приемо-предавателния протокол от 10.10.2019 г. са върнати 14 празни бутилки кислород 2,5(40/150). С преводно нареждане от 07.11.2022 г. ответникът СД „Г. – с-ие“ е заплатил по сметка на „С. Б.“ ЕООД в У. К. Б. сумата от 2 054.14 лв., от които 1 003.08 лв. по иск и 1050.84 лв. за 4 бутилки. Ищецът признава факта, че в хода на делото на 07.11.2022 г. СД „Г. и с-ие“ е платило сумата от 2 054.14 лв., с която е погасено вземането по първия иск в размер на 1 003.74 лв. и частично е погасена сума в размер на 1050.40 лв. от втория иск, предявен в размер от 9 981.08 лв.

Вещото лице по назначената и изслушана съдебно-техническа експертиза инж.Д.К. извършва оценка на безшевни, дебелостенни газови бутилки, произведени в И.,съответно-бутилка с вместимост 50 л, диаметър 229 мм, дебелина на стените 5.6 мм, макс. налягане 300 bar; бутилка с вместимост 40 л, диаметър 203 мм, дебелина на стените 5.1 мм, макс. налягане 300 bar. Сочи,че към момента в Б. няма нормативен документ, който да регламентира краен срок за техническа годност на бутилките за съхранение на техническа газ, от гледна точка на тяхната възраст. Основното изискване е на всеки 10 години задължително бутилките да преминават технически преглед в лицензирани центрове. Независимо от годината на производство неиздържалите съответни проверки и тестове бутилки се бракуват, а на годните бутилки се прави маркировка върху корпуса с удължен 10 г. срок на използване. Извършеното проучване установило, че към момента в Б. не се предлагат втора употреба бутилки за съхранение на техническа газ. Според използвания от експертизата метод на разходите (метод на амортизираната възстановителна стойност) стойността на всички претендирани от ищеца 38 бутилки е определена на сума 10 354.38 лв. 33 броя бутилки по 40 литра по 269.46 лв. единична цена са на обща стойност 8892.18 лв. 5 броя бутилки по 50 литра с единична цена 292.44 лв. са на обща стойност 1462.20 лв.

Вещото лице по назначената и изслушана от районен съд съдебно-икономическа експертиза К. Х. дава заключение, че за периода до 26.09.2019 г. бутилките са били предавани от ищеца на ответника с фактури, в които са вписвани броя и видовете пълни бутилки. В случай, че при получаването на бутилки ответникът връща празни, във фактурите са вписвани също броя и видовете празни бутилки. В случай, че ответникът без да взима пълни връща празни бутилки, същите са предавани на ищеца с протоколи, в които са вписвани броя и видовете празни бутилки. Във фактурите се съдържа допълнителна информация за броя на дните и броя на бутилките върху които се начислява наем, а информация за баланса на невърнатите бутилки към датата на съответния документ има както във фактурите така и в протоколите.

Въз основа на данните от проверените документи и изготвеното Приложение № 1, към датата на завеждане на иска според експерта невърнатите бутилки от ответника са 41, определени по видове и брой както следва: сух въздух - 1 бутилка; въгл. диоксид 3.0(40/30) -

9 бутилки; старгон С-18(50/200) 12 - 3 бутилки; старгон С18(40/200)9.6 - 1 бутилка; старгон С-8(40/200)9.6 - 3 бутилки; старгон С-8(50/200) 12 - 2 бутилки; кислород 2.5 (40/200)8.5 - 8 бутилки; аргон 4.6 (50/200)11 - 1 бутилка; аргон 4.6 (40/200)8.8 - 10 бутилки; азот 4.7 (40/200)8 - 2 бутилки; азот 4.7 (50/200)10 - 1 бутилка. Въз основа на данните от описаните проверени документи и изготвеното от вещото лице Приложение № 1 е направен извод, че към датата на завеждане на иска върнатите в повече бутилки от ответника са 16, определени по видове и брой както следва: старгон РВ(50/200)12 - 1 бутилка; кислород 2.5 (40/150)6.4 - 15 бутилки.

В съдебно заседание вещото лице уточнява, че в последния абзац предпоследен, да се чете „невърнатите процесни бутилки от ответника са 39, като от списъка бъдат изключени 1 бутилка старгон С-18 (40/200)9.6 и 1 бутилка азот 4.7 (50/200)10 куб - четвъртата и последната позиция от списъка. Пояснява също така, че е включил началното салдо и движението на бутилките, които са претендирани и за които има издадени фактури за този период. В самите фактури освен движението на бутилките има и остатък салдо. Вещото лице е проследило цялостното движение на бутилките, които са били предмет на отношение между страните. Според вещото лице приложение 1 показва цялостното движение на бутилките по фактурите - обект на търговските взаимоотношения между страните, а не само на процесните бутилки. Бутилките описани в последния абзац на стр. 2 като върнати в повече и индивидуализирани като вид и брой на стр. 3 не са от процесните бутилки. В анкетката на приложението не е взет предвид от вещото лице протокола от 06.11.2019 г., оформен като „предадени“. Според вещото лице описаните в протокола видове бутилки за кислород и азот не са сред претендираните от ищеца. Относно дописване в клиентската карта (лист 21) от делото под черта на две дати и две числа, от които първото е 10.10.2019 г. и в колоната брой върнати бутилки посочено 14, вещото лице доуточнява, че този протокол е включен в приложението, може да се види в таблицата, още първата позиция. Този протокол е включен в изчисленията в приложението. Втората дата за 10 бутилки, специално за кислорода, приема, че в текстовата част на протокола и в клиентската карта е отбелязано като връщане, а самия протокол е оформен като предаване на бутилки. На единия протокол печата е положен на приел, а на другия протокол от 06.11.2019 като предал. На клиентската карта и двата са отразени като получени от ищеца.

От показанията на свидетелката Т., Г. се установява, че ответното събирателно дружество закупува бутилки с газ от С. Б. от предлаганите от ищеца различни видове газове – въглерод, хелий, кислород, азот, аргон, въглероден двуокис и др. Бутилките се отдават под наем и са пълни с газ. Принципът на продажба е клиента идва, описват се по вид и количество бутилките с газ, пълни и празните, които се връщат, след това тези които се връщат се описват по вид и газ. Описват се и пълните бутилки, след което се издава фактура, в която са описани пълните, които ще се вземат и празните, които се връщат, ведно с наемите за съответните бутилки до момента.

Според свидетелката до 2020 г. издавали клиентски карти, като в издадените фактури се описват върнатите празни и взетите пълни бутилки, които се съхраняват в склада. В тях съществува подпис на клиента. След 2020 г. е въведено бар кодирането и системата сама отразява връщането на бутилките и вземането на пълните бутилки с бар кодовете на съответните бутилки. Според свидетелката не винаги Г. е присъствал на място, идвал е Г. или негов представител. С приемчика в склада описват празните бутилки, които се връщат по вид и брой в момента на разтоварване на бутилките. След това описват какви пълни бутилки ще вземе клиентът, съставят фактурата и попълват клиентската карта, на която се подписват свидетелката и представител на Г. и с-ие. Приемо - предавателен протокол се съставя само когато е върната празна бутилка, без да се вземе пълна. Протоколът се отразява в системата като върнати бутилки и в клиентската карта. Според свидетелката възможно е да се състави приемо – предавателен протокол и когато се предават на Г. празни бутилки, те не му се водят. Това са друг вид бутилки, а не такива, с които ищецът разполага. Освен броя

пълни/празни бутилки, наема, който автоматично се генерира, най-отдолу е отразен и балансът до момента. Свидетелката установява още, че не е имала случай, в който да е нямало проблем с приемане и предаване на бутилките от Г.. Винаги имало разминаване, нередност в бройките. След датата 22.03.2018 година включително подписът за приемчик в клиентската карта е на свидетелката. В клиентските карти от 10.10.2019 г. и 06.11.2019 г. под графата на таблицата са записани съответно 14 върнати бутилки и 10 бр. върнати бутилки. Бутилките се различават по дебелина по обем. Кислородните са с един обем, една дебелина. Тези над 150 атмосфери след 2019 г. са извън обръщение при тях. Бутилките са различни и за газ.

По същия начин свидетелят М. твърди, че от началото на 2016 г. Г. започнал да работи с тях и често е имало разминаване в броя на върнатите празни и взетите пълни бутилки. Пояснява за механизма- първо се разтоварват бутилките, описват се по вид и големина празните бутилки, след което се приготвят пълните бутилки, които също се описват. В началото се водили клиентски карти, в които се описвали пълните и празните бутилки. След попълване на клиентската карта се издава фактурата, в която също бутилките се описват по вид, по големина и по брой. Във фактурата се начислява наем, който се начислява автоматично на дневна база за всеки брой бутылка, която се води при ответника като наличност от момента на издаване на едната фактура, до момента на издаване на другата фактура. Във всяка фактура се описват пълни и празни бутилки, отдолу има салдо и на база салдото се начислява наема. Според свидетеля протокол се издава само когато се връщат празни бутилки. На практика клиентската карта се явява като приемо -предавателен протокол, тя е с графа приети и взети, пълни и празни бутилки. Още от началото на отношенията Г. връщал по - малко бутилки от тези, които е взел, връщал е бутилки, чужда собственост. Наличността на бутилките все повече се увеличавала. Бутилките са различни по цвят, големина, вместимост. След образуване на делото Г. искал да му бъдат опростени фактури по протоколи, които вече са били признати.

Свидетелят на ищеца Ф. установява, че в склада на ищеца се връщали празните бутилки и се вземали пълни. Не винаги е било бройка за бройка, тъй като което не е свършило не се е зареждало. По-бързо свършвал кислородът и по-често зареждали. Старгон по-бавно се продавал и по-рядко се зареждал. Според свидетеля от П. се получава фактура, за това което е закупено, която се предава в счетоводството. Имало е случай да се оставят бутилки, без да се вземат пълни и тогава се прави приемо-предавателен протокол. За закупеното се издава фактура, която се е заплащала по банков път. За приемо – предавателния протокол от 06.11.2019 г., свидетелят обяснява, че върнали описаните в протокола празни бутилки и взели една пълна. Г. се е обадил на К. да се оставят на отговорно пазене в П. върнатите бутилки. Този протокол представлява предаване на празни бутилки, изготвен е в П., не познава подписа за „приел“.

При така правилно установена от първоинстанционния съд фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Въззивната жалба и въззивната частна жалба, с които съдът е сезиран са допустими - подадена е в срока по чл.259 ал.1 от ГПК и чл.275 ал.1 пр.1 ГПК във вр.с чл.248 ал.3 ГПК, от легитимирани страни в процеса срещу първоинстанционно съдебно решение и определение за изменение решението в частта за разноските, които подлежат на въззивно обжалване и следва да се разгледат по същество.

Съгласно чл.269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, по допустимостта му – в обжалваната част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Постановеното решение е издадено от надлежен съдебен състав, в рамките на предоставената му правораздавателна власт и компетентност, при спазване на законово установената писмена форма, поради което същото е валидно.

Съдебните актове са постановени при наличието на всички положителни процесуални предпоставки за възникването и надлежното упражняване на правото на иск, като липсват отрицателните такива, поради което е иса и допустими в обжалваните части.

По отношение на неправилността на първоинстанционния съдебен акт, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания, като съгласно указанията, дадени в т. 1 от ТР № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС, служебно следи за приложението на императивни правни норми.

Първоинстанционният съд е приел относно процесните бутилки, че са собственост на ищеца, както и са предадени на СД „Г. – с-ие“ в периода 22.03.2018 – 10.08.2021 г. Прието е безспорно за установено от извършената СИЕ, че 39 от предадените на ответното дружество бутилки за технически газове не са върнати на ищеца и след обсъждане събраните гласни доказателства се приема, че бутилките са предоставяни под наем пълни с техническите газове на ответника СД „Г. и с-ие“, а след изпразването им подлежали на връщане, както и че за периода на престоя им събирателното дружество дължи заплащане наемната цена. Приема също така, че с връчването на исковата молба договорите за наем на бутилките се считат прекратени, поради което е направен извод, че ответникът СД „Г. и с-ие“ продължава да ги държи без основание. Решаващият районен съд е съобразил извършеното в хода на делото от ответника СД „Г. и с-ие“ плащане на част от левовата равностойност на невърнатите бутилки в размер на 1 050.40 лева. Кредитирал е заключението на вещото лице по назначената и изслушана съдебно-икономическа експертиза с уточнението, направено в съдебно заседание, че са останали невърнати 39 бутилки, от които 33 от 40 литра и 6 от 50 литра и е уважил претенцията на ищеца за заплащане равностойността на 38 бутилки за технически газове на обща стойност 9 981.08 лв. Зачел е направеното от ищеца признание на неизгодния за него факт за извършено от събирателното дружество плащане в хода на разглеждане делото на 07.11.2022 г. на сумата 2 054.14 лв., с която е погасено вземането по първия иск в размер на 1 003.74 лв. и частично погасяване на сума в размер на 1 050.40 лв. от втория иск, предявен в размер от 9 981.08 лв., преценявайки, че неплатения остатък в размер на 8 930.68 лв., от които 8 892.18 лв. стойността на 33 невърнати бутилки от 40 литра и остатък от 38.50 лв., приемайки, че ответниците, чиято е доказателствената тежест не ангажират доказателства за връщане на ищеца на претендираните с искова молба процесни 38 бутилки. Относно описаните в приемо-предавателния протокол от 06.11.2019 г. бутилки е счел, че не са от подлежащите на връщане и бутилките по него не са част от претендираните, поради което приема възражението за връщането им на ищеца за неоснователно. Другите два протокола за връщане от 10.10.2019 г. и от 07.04.2022 г., които са отчетени при изготвяне на СИЕ, предвид приложената към заключението таблица за цялостното движение на бутилките е зачел. Относно направеното признание, че при ответника се намират 9 броя бутилки, приема, че последният не ги индивидуализира и не се установява същите да са идентични с част от претендираните бутилки, нито да ги е върнал на ищеца в хода на процеса, поради което не се съгласява, че тези 4 бутилки са от подлежащите на връщане и е възложил в тежест на ответниците заплащане левовата равностойност на подлежащите на връщане бутилки за технически газове на основание чл. 57 ал. 2 ЗЗД - сумата 8 930.68 лв., като искът за разликата до пълния предявен размер от 9 981.08 лв. е счел за неоснователен. Сумите се дължат при условията на солидарна отговорност на неограничено отговорните съдружници, в съответствие с цитираното решение № 31//03.05.2007 г. на ВКС, I т.о. по т.д. № 54/2007 г., зачел е извършеното частично плащане в размер на 1 050.40 лв. и ги е осъдил солидарно да заплатят на ищеца сумата от 8 930.68 лв.

Въззивният състав споделя изцяло мотивите на първоинстанционния съд в частта, в която са уважени предявените искове за сумата 8 930.68 лева, представляващи стойността на 34 невърнати бутилки за технически газове, предадени в периода 22.03.2018 година до 10.01.2021 година, както и в частта, с която е уважен акцесорния иск за заплащане законна

лихва върху главницата 1003.74лева дължима за периода 22.07.2022година до 07.11.2022година, поради което и на основание чл.272 ГПК препраща към тях. Независимо от това, предвид доводите изложени във въззивната жалба на СД „Г. – с-ие“, представлявано от П. И. Г., П. И. Г. и Д. К. Г., следва да се добави и следното:

Във връзка с твърденията на ищцовото дружество настоящият спор има за предмет правоотношения по повод стойността на невърнати бутилки за технически газове предадени от дружеството ищец в периода 22.03.2018година до 10.01.2021година.

Неоснователно е оплакването на въззивниците – ответници - СД „Г. – с-ие“, представлявано от П. И. Г., П. И. Г. и Д. К. Г. за едностранчиво обсъждане доказателствата по делото, изключително в полза на ищеца, до степен игнориране на някои доказателства, омаловажаването им очевидно във вреда на жалбоподателите.

От обсъдените от районен съд многобройни писмени и гласни доказателства (свидетелите на ищеца Д. Т., Д. М., както и показанията на свидетеля на ответниците Д. Ф.), включително и от заключенията на съдебно-техническата и на съдебно-икономическата експертизи, неоспорени от страните, по делото е установено по положителен начин, че процесните претендирани бутилки, собственост на ищеца са предавани на събирателното дружество пълни, с технически газове за ползване, срещу заплащане на наем за периода на престоя им при ответното събирателно дружество. Изяснен е механизма на предаване пълните бутилки и връщане на празните бутилки, първоначално с клиентска карта, която играе ролята на приемо-предавателен протокол, в която се описват предадените пълни на ответника и върнатите от него празни бутилки, след което се издава фактура, в която бутилките се описват по вид, големина и брой, като във фактурата се начислява автоматично наем на дневна база за всеки брой бутилки, която се води като наличност при ответното дружество от момента на издаване едната фактура до момента на издаване другата фактура. Установено е също така, че протокол се издава само когато се връщат празни бутилки. Според неоспореното заключение на съдебно-икономическата експертиза след проверените от вещото лице документи е изготвено Приложение № 1, съгласно което е уточнено, че невърнатите претендирани бутилки са 39, като от списъка се изключат 1 бутилка старгон и 1 бутилка азот(четвъртата и последната позиция от списъка). В доуточнението направено от вещото лице в откритото съдебно заседание се сочи, че на посоченото приложение е показал цялостното движение на бутилките по фактурите-обект на търговските взаимоотношения между страните, а не само на претендираните с исковата молба бутилки. Вещото лице уточнява също така, че описаните в последния абзац на стр.2 като върнати в повече и индивидуализирани като вид и брой на стр.3 не са от процесните бутилки. В приложението от експерта не е съобразен протокола от 06.11.2019година, тъй като в текстовата част се твърди, че бутилките са върнати на склад в П., а протокола е оформен като предадени, има подпис на ищеца като предал и положен подпис на приел, (не знае от чия страна е положен), както и приема, че ако бутилките са върнати печата на ищеца трябва да е от другата-дясната страна и затова според вещото лице не знае как да бъде отразена информацията по протокола в приложението, а и заключава, че описаните в протокола видове бутилки за азот и кислород не са сред претендираните от ищеца. В същото време пояснява, че е включил описаните на клиентската карта на л.21 от делото от дописаните под черта две дати и две числа, от които първото е 10.10.2019година и в колоната брой върнати бутилки е посочено 14, които е отразил в таблицата още от първата позиция.

Предвид констатациите на вещото лице, чиято неоспорена от страните експертиза съдът кредитира като добросъвестно и компетентно изготвена, настоящият състав не се съгласява с оплакването за различно третиране приложените по делото два приемо-предавателни протокола. Вярно е поддържаното с въззивната жалба, че и двата протокола са почти идентични по съдържание, описани в клиентската карта, но както вещото лице

пояснява, налице е противоречие, тъй като в текстовата част на протокола от 06.11.2019 година и картата е отбелязано като връщане, а на самия протокол е оформен като предаване на бутилки. Според вещото лице ако бутилките са върнати, печата на ищеца трябва да е от другата(дясната) страна, поради което неоснователно е поддържаното, че с изходящи от ищеца документи е установено връщане на посочената дата -06.11.2019година десет броя празни бутилки и няма основание съдът да приеме за доказан факта на връщане на тези десет празни бутилки.

Неоснователно и некоректно е оплакването, че съдът е игнорирал заключението на вещото лице, че към датата на завеждане на иска върнатите в повече бутилки от ответника са 16. Както вече съдът посочи по-горе при изслушването му в открито съдебно заседание вещото лице пояснява, че е показал цялостното движение на бутилките по фактурите, обект на търговските взаимоотношения между страните, а не само на претендираните процесни бутилки. След това доуточнява, че бутилките описани в последния абзац на стр.2 като върнати в повече и индивидуализирани като вид и брой на стр.3 не са от процесните бутилки.

По горните аргументи правилен е обоснованият краен извод на СРС за дължимост на равностойността на невърнатите 38 броя бутилки за технически газове, за които е установено, че са предадени в претендирания период от ищеца на ответника и невърнати от дружеството. Тежестта на доказване връщането на бутилките е на ответниците, които не са се справили с възложената по смисъла на чл.154 ГПК доказателствена тежест, поради което решението в тези атакувани части е законосъобразно, основано на събраните доказателства и следва да бъде потвърдено.

Тези изводи не се опровергават и при изслушването на П. Г. по реда на чл.176 ГПК. Даденото обяснение от страната в процеса и твърдението за възникнал конфликт по повод неотразяване върнатите бутилки, за които има данни, че не са на ищцовото дружество не е релевантно за спора, тъй като разпитът по реда на [чл. 176 от ГПК](#) е без правно значение. Той може да се възприеме само в светлината на [чл. 175 от ГПК](#) (признание на неизгоден за страната факт, а такъв не е споменат).

Според настоящия въззивен състав основателна е и акцесорната претенция в размер на сумата 30.39лева, представляваща равностойността на законната лихва върху сумата 1003.74 лева, представляваща продажна цена на техническите газове и дължима наемна цена на предоставените под наем за технически газове на осем броя договори за търговска продажба, между страните по делото, материализирани в приложените осем броя фактури, дължима за периода 22.07.2022година – 07.11.2022година. Процесната сума е изцяло погасена от ответното дружество след завеждане на делото и акцесорният иск за заплащане лихва за забава за претендирания период е основателен и доказан, поради което правилно е уважен. Без значение в случая е, че ответното дружество частично погасява в хода на разглеждане делото сума в размер на 1050.40лева от втория предявен в обективно съединение иск.

Неоснователна е и частната жалба на ищцовото дружество срещу определението в частта за изменение по реда на чл.248 ал.1 ГПК постановеното решение за разноските с атакуваното определение, касателно намалението на направените разноски от ищеца за сумата от 3 310 лева на 2 453.06лева и за адвокатското възнаграждение от 2 700 на 1 843.06 лева.

Настоящият състав счита, че производството по чл.248ал.1 ГПК е процесуално допустимо, в разрез с поддържаното от частния жалбоподател. В случая не се касае за повторно недопустимо произнасяне на районен съд в частта за претендираните разноски. При втората хипотеза на чл. 248 ал. 1 ГПК, какъвто е настоящия случай след като съдът е определил дължимите разноски заявено е искане от страната те да бъдат приведени в съответствие с нейното твърдение за осъществяването им поради направеното възражение

за прекомерност, което искане е за изменение в размера на вече присъдените деловодни разноски и адвокатско възнаграждение, поради което съдът дължи произнасяне.

Разгледано по същество обжалваното определение е законосъобразно постановено. Същото е съобразено с разпоредбата на чл.7 ал.2 т.2 от Наредба №1 за определяне минимални размери на адвокатски възнаграждения за двата уважени от районен съд иска, предвид своевременно направеното възражение за прекомерност на направените разноски, като е съобразено от районен съд и разглеждане делото в повече от две съдебни заседания, за което е присъдена и сумата 250 лева. Според настоящия въззивен състав от районен съд с оглед липсата на правната и фактическа сложност на делото, обема на процесуалните действия, с оглед заявения предмет на искове не са налице основания за присъждане на адвокатско възнаграждение в по-голям размер от 1843.06 лева.

Оплакването е неоснователно и ще следва атакуваното определение да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора и тъй като са своевременно поискани, надлежно документиращи, както и е направен списък по чл.80 ГПК се дължат на въззиваемото дружество направените разноски за осъществено процесуално представителство пред въззивната инстанция в размер на сумата 3000 лева, които следва да се възложат в тежест на жалбоподателите.

Мотивиран от гореизложените съображения съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №298/07.07.2023 година, постановено по гр.д. №1221/2022 година по описа на Смолянския районен съд в частта, с която солидарно отговорните ответници СД „Г. с-ие“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „П.“ № **, представлявано от П. И. Г.; П. Д. Г. и Д. К. Г. в качеството им на неограничено отговорни съдружници в СД „Г. с-ие“ са осъдени на основание чл. 57 ал. 2 ЗЗД да заплатят солидарно на „С. Б.“ ЕООД, ЕИК ***** сумата от 8 930.68 лв., представляваща стойността на 34 невърнати бутилки за технически газове, предадени в периода 22.03.2018 година -10.08.2021 г. на СД „Г. с-ие“, както и в частта, с която са осъдени на основание чл. 86 ал.1 ЗЗД солидарно отговорните ответници СД „Г. с-ие“, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „П.“ № **, представлявано от П. И. Г.; П. И. Г. и Д. К. Г., в качеството им на неограничено отговорни съдружници в СД „Г. с-ие“ да заплатят солидарно на „С. Б.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С., район И., ж.к. Д., ул. „А.“ № *, представлявано от А. К. сумата от 30.39 лв., представляваща законна лихва върху главницата от 1 003.74 лева, дължима за периода 22.07.2022 – 07.11.2022 г.

Решението в частта, с която е отхвърлен иска за сумата от 1 003.74 лева, представляваща дължимата продажна цена на технически газове и дължима наемна цена на предоставени под наем бутилки за технически газове по 8 броя договори за търговска продажба, сключени със СД „Г. - с-ие“, материализирани във фактури с 20000*****/22.03.2018 г.; 20000*****/21.01.2020 г.; 20000*****/16.07.2020 г.; 10000*****/21.04.2021 г.; 20000*****/13.05.2021 г.; *****/23.06.2021

г.;20000*****/02.07.2021 г. и 20000*****/10.08.2021 г. поради плащане и в частта, с която е отхвърлен иска СД „Г. с-ие”, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „П.“ № **, представлявано от П. И. Г.; П. Д. Г. и Д. К. Г. в качеството им на неограничено отговорни съдружници в СД „Г. с-ие” да върнат 38 броя бутилки за технически газове, предадени в периода 22.03.2018 година - 10.08.2021 г. на СД „Г. с-ие“не е обжалвано и е влязло в законна сила.

ПОТВЪРЖДАВА определение №810/21.11.2023година, постановено по гр.д. №1221/2022година по описа на Смолянския районен съд, с което е изменено на основание чл. 248 ал. 1 ГПК решение № 298/07.07.2023 г. по гр.д. № 1221/2022 по описа на РС – Смолян В ЧАСТТА за разносните и намаляване присъдените в полза на „С. Б.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С., район И., ж.к. Д., ул. „А.“ № *, представлявано от А. К. деловодни разноски от 3 310 лева на 2 453.06 лв. и за адвокатско възнаграждение от 2 700 лв. на 1 843.06 лв., като законосъобразно постановено.

В останалата част определението не е обжалвано и е влязло в законна сила.

ОСЪЖДА СД „Г. с-ие”, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С., ул. „П.“ № **, представлявано от П. И. Г.; П. И. Г. и Д. К. Г., в качеството им на неограничено отговорни съдружници в СД „Г. с-ие” да заплатят солидарно на „С. Б.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. С., район И., ж.к. Д., ул. „А.“ № *, представлявано от А. К. направените разноски за ползвана адвокатска помощ в размер на сумата 3000(три хиляди)лева за заплатено адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство пред въззивния съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.280ал.3т.1пр.2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____